

Büyük Mücadele Serisi

Vaaz 30: KARANLIĞIN İÇİNDEN GELEN IŞIK

Markos 1:14-15 Yahya'nın tutuklanmasından sonra İsa, Tanrı'nın Müjdesi'ni duyura duyura Celile'ye gitti. “Zaman doldu” diyordu, “Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjde'ye inanın!”

İsa, “Zaman doldu” dediği zaman, hangi zamandan bahsediyordu? İsa, Daniel kitapçığındaki şu peygamberlik sözü üzerine vaaz ediyordu:

Slayt 1

Daniel 9:25 [Kitabı Mukaddes çevirisi, KM olarak göstereceğiz] Ve bilip anla ki, Yerusalımi eski haline koymak ve bina etmek için emrin çıkmasından mesholunan hükümdara kadar yedi hafta, ve altmış iki hafta olacak; o yine sokakla ve hendekle yapılacak, bu da sıkıntı vakitlerinde olacak.

Yeruşalim’i eski haline koymak ve bina etmek için M.Ö. 457 yılındaki emrin çıkmasından 69 hafta, yani her gün için bir yıl ilkesini uygulayarak 483 yıl sonra, mesh olunan ortaya çıkacaktı. İsa, M.S. 27 yılında Kutsal Ruh tarafından mesh edildi ve Mesih oldu. Zaman, yani 69 hafta doldu. İsa, Tanrı’nın Egemenliğinin yaklaştığını vaaz ediyordu. İsa’nın öğrencileri de, bu duyuruyu doğru bir şekilde ilan ediyorlardı.

Tanrı’nın Egemenliğinin yaklaşması ne demektir? İsa’nın öğrencileri, doğru bir duyuruyu ilan ettikleri halde, duyuruyu doğru bir şekilde anlayamadılar. İsa’nın öğrencileri, rağbet gören teze göre, Mesih’in, başkent Yeruşalim’den, bütün dünya üzerinde egemenlik süreceğine inandılar. Bu yanlıştı. Çünkü Daniel’in peygamberlik sözü şunu da söylüyordu:

Slayt 2

Daniel 9:26 [KM] “Ve bu altmış iki haftadan sonra mesholunan kesilip atılacak, ve bir şeyi olmayacak; ...”

Slayt 3

Daniel 9:27 [KM] Ve çoğu ile bir haftalık kuvvetli ahit kesecek; ve haftanın ortasında kurbanla takdimeyi durduracak;

İsa, kesilip atılacaktı. Haftanın ortasında, yani 3 buçuk yıl çalıştıktan sonra İsa, çarmıhta ölmesiyle kurban sistemini durdurdu. İsa'nın öğrencileri, peygamberlik sözünün bu parçasını kavrayamadılar. Popüler ve kendi besledikleri ümitlere göre İsa, dünyaya, dünyevi Yahudi krallığını kurmaya gelmişti. Öğrencileri, İsa'nın tahta çıkmasını tam bekledikleri zaman O, çarmıhta gerildi. Nasıl bir hayal kırıklığına uğradıklarını ne kadar söylersek söyleyelim yetmiyor. İsa'nın öğrencileri perişan oldular. Peki, İsa öleceğini pek çok kere onlara söylemişti. Hata nereden geldi? Öğrencileri, ilan ettikleri mesajı yanlış anladılar.

Daha önce vaaz ettiğimiz gibi, İsa, ilk önce lütuf krallığını kurmak için gelmişti.

Kutsal Kitap'ta geçen "Allah'ın krallığı" ifadesi, hem lütuf krallığını hem de yücelik krallığını belirtmek için kullanılıyor. Pavlus, İbranilere yazdığı mektubunda lütuf krallığından bahsediyor. Elçi, "zayıflıklarımızda bize yakınlık du[yan]" merhametli arabulucu Mesih'e işaret ettikten sonra şunları söylüyor:

İbraniler 4:15, 16 "Onun için Tanrı'nın *lütuf tahtına* cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım."

Lütuf tahtı lütuf krallığını simgeliyor; zira bir tahtın varlığı, bir kralın-krallığın varlığını ima ediyor. Mesih pek çok benzetmesinde "göklerin krallığı" ifadesini, ilahî lütfun insanların kalplerinde işleyişini belirtmek için kullanıyor.

Yücelik tahtı ise yücelik krallığını simgeliyor. Şu ayette İsa yücelik krallığından bahsediyor:

Matta 25:31-32 "İnsanoğlu kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince, görkemli tahtına oturacak. ³² Ulusların hepsi O'nun önünde toplanacak, O da koyunları keçilerden ayıran bir çoban gibi, insanları birbirinden ayıracak.

Bu krallık gelecek. İsa bu dünyaya ikinci kez gelince bu krallık kurulacak.

Adem ve Havva günah işlediklerinde Rab, lütuf krallığını kurdu. Düşmüş insanlık için Allah, kurtuluş planını o zaman başlattı. Lütuf krallığı, Allah'ın tasarısında ve vaadinde mevcuttu. İnsanlar, iman yoluyla krallığın tebaası olabilirdi.

Ancak Mesih'in ölümüne dek gerçek anlamıyla lütuf krallığı tesis edilmedi. Kurtarıcı, yeryüzündeki görevine başladıktan sonra bile, insanların inatçılığından ve nankörlüğünden yorularak, Golgota'daki kurban olmaktan vazgeçebilirdi. Böyle yapmış olsaydı, düşkün insanlık için hiçbir kurtuluş olamazdı. Fakat Kurtarıcımız İsa son nefesini verirken "Tamamlandı" diye haykırdığında, kurtuluş tasarısının gerçekleşeceği kesinlik kazandı. Aden bahçesinde günahlı çifte verilen kurtuluş vaadi onaylandı. Daha önce Allah'ın vaadinde mevcut olan lütuf krallığı, o zaman kurulmuş oldu.

İsa'nın ölümü, öğrencilerine büyük hayal kırıklığı uğrattı fakat ölümü kurtuluşlarını garanti altına aldı. Öğrenciler perişandılar fakat doğru mesaj ilan etmişlerdi. Allah'ın tasarısı gerçekleşti ve Rab, İsa'nın öğrencilerine müjdeleme görevini vererek onları kutsadı.

İnsanlar, Kutsal Kitap'ı kendi kibirli fikirlerine göre yanlış yorumladıkları için yaygın hatalar ortaya çıkmaktadır ve hayal kırıklarına uğramaktadırlar. İmanlıların hatalarına rağmen, Rab, tasarısını gerçekleştirecek. İsa, dirildikten sonra öğrencilerine görünüp Kutsal Yazıları açıkladı ve görevleri için ruhsal armağanlar vererek onları donattı. Mezmurlar 30:5'te söylediği gibi, "Gözyaşlarınız belki bir gece akar, ama sabahla sevinç doğar."

Buna benzer bir şekilde, İsa'nın ikinci gelişini ilan eden William Miller ve dostları, zamanla ilgili en uzun ve son peygamberlik sözü, yani 2300 yıl peygamberlik sözü üzerine vaaz ettiler. Miller ve dostları, bu 2300 yıl sürecinin bitmek, yargı gününün gelmek ve İsa'nın sonsuz krallığı kurulmak üzere olduğunu ilan ettiler. Bu mesaj doğrudu. İsa'nın ilk öğrencileri, "Zaman doldu" mesajını ilan etmişlerdi ve aslında o mesaj, 490 yıl açıklaması aracılığıyla 2300 peygamberlik sözünün bir parçasıydı.

William Miller ve dostları, İsa'nın ilk öğrencileri yaptıkları gibi ilan ettikleri mesajı tam olarak anlamadılar. Neden? İlk öğrencilerin yaptıkları gibi Miller ve dostları, popüler ama hiç gerek olmayan teze inandılar. Daniel 8:14 diyor ki, "2300 akşam, sabah olacak, sonra kutsal yer yeniden düzene konulacak." Miller'in zamanında yaygın bir şekilde, ayetteki "kutsal yer" ibaresinin, yani tapınağın,

yeryüzünü temsil ettiğine inanıldı. Miller, tapınağın “düzene konulacak” ifadesinin İsa'nın ikinci gelişinde yeryüzünün ateşle arıtılmasını temsil ettiğini zannetti. Bu yüzden Miller, Daniel 8:14 İsa'nın ikinci gelişine işaret ettiğini düşündü. Bu yanlıştı.

Eski Ahit tapınak sistemi, törenleri ve kurbanlarıyla İsa'nın kurtuluş planını örnekliyor. O sistemde, başrahip yılın son ayını olarak tapınağı arıtma işini yaptı. Bu ayın, Kefaret Günü'nde yapıldı ve bir yargı içerirdi. Bu ayın, İsa'nın göklerdeki yargı ve kefarete işini örnekledi. Bu iş, İsa gelmeden hemen önce yapılıyor. Yargı ve kefarete, İsa gelmeden önce yapılıyor. Çünkü İsa, Kutsal Kitap'ta diyor ki:

Vahiy 22:12 “İşte tez geliyorum! Vereceğim ödüller yanımdadır. Herkese yaptığının karşılığını vereceğim.”

Yani, İsa gelince, yargı bitmiş olacak çünkü ödüller bilindir.

İsa gelmeden önce bu yargının başlayacağı, şu ayetlerde gösteriliyor:

Vahiy 14:6-7 Bundan sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara -her ulusa, her oymağa, her dile, her halka- iletmek üzere sonsuza dek kalıcı olan Müjde'yi getiriyordu. Yüksek sesle şöyle diyordu: “Tanrı'dan korkun! O'nu yüceltin! **Çünkü O'nun yargılama saati geldi.** Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının!”

İsa'nın ilk öğrencileri, “Zaman doldu” mesajını ilan ettikleri zaman, sonraki ayetlerde Mesih'in kesileceğini fark etmemişlerdi. Buna benzer bir şekilde Miller ve dostları, Daniel 8:14 ve Vahiy 14:7 mesajlarını vaaz ettikleri zaman Vahiy 14:7'den sonraki ayetlerde başka mesajları olacağını fark etmediler. Her iki durumda, rağbet gören ama yanlış Kutsal Kitap yorumları insanların gözlerini gerçeğe körleştirdiler. Her iki durumda, Rabb'in istediği mesaj verildi. Her iki durumda imanlılar hayal kırıklığına uğradılar.

Rab, mesajı olduğu gibi verilmesine izin vererek aslında çok merhametli bir iş yapıyordu. Rab, kiliseleri sınıyordu. Kilise üyelerine, yüreklerinde ne olduğunu öğrenme fırsatı verildi ve tövbe fırsatı verildi. Gerçekten mi İsa'yı sevip O'nu görmek istediler yoksa bu dünyayı mı sevdiler? Mesaj, onların gerçek ruhsal durumlarını görmeleri için ve onların Rabb'i tövbe ve alçakgönüllülikle aramaları için gönderildi.

Mesajı kabul edenler için de bir sınav geldi. Hayal kırıklığını uğradıkları zaman, hemen imanlarını terk edecekler miydi? Yoksa dua ve alçakgönüllülükle nerede ve nasıl yanlış yaptıklarını inceleyecekler miydi? Onlar hayal kırıklığı uğradıkları için alaya alındıkları zaman hemen utanç içinde imanlarını inkâr edecekler miydi?

Mesaj, imanlılara, Kutsal Kitap yerine insanların tezlerine ve kuramlarına güvenmenin sonuçlarını öğretecekti. Sonunda, uğradıkları hüsrana kendi iyilikleri oldu. Sonra, daha sağlam, daha iyi bir imana sahip oldular.

Peki, sizin imanınız nasıl? Sizin imanınız gerçekten Kutsal Kitap'a mı dayalı, yoksa dünyasal kuramlar da Kutsal Kitap gerçekleriyle karışıyor mu? Çok kişi, bekledikleri olaylar olmayınca imanlarını terk ettiler. O yüzden gerçeği anlamak son derece önemli. Çok kişi, televizyondan, filmlerden, internet ve başkalarından gelen fikirleri alıp Kutsal Kitap'a uyguluyorlar ve saçma sapan sonuçlara varıyorlar. Onlardan biri olmayın! Sizin gerçek kaynağınız Kutsal Kitap olsun. Çünkü O güvenilirdir.